

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 października 2022 roku

Pozwem z dnia 21 czerwca 2020 roku powódka A. J., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego E. G. kwoty 14.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu (to jest od 21 czerwca 2020 roku) do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Podstawą roszczenia powódki była umowa o wykonanie elewacji (termomodernizacji) budynku mieszkalnego w miejscowości S. nr(...). W ocenie powódki oddała ona dzieło wykonane zgodnie z zamówieniem i ze sztuką budowlaną, a pozwany odebrał dzieło, nie zgłaszając przy tym żadnych zastrzeżeń co do jakości jego wykonania. Na okoliczność wykonania umowy, powódka wystawiła fakturę nr (...) z dnia 4 czerwca 2020 roku na kwotę 24.000 zł z terminem płatności na 7 czerwca 2020 roku. Na fakturze został zaznaczony fakt uiszczenia przez pozwanego zaliczki w kwocie 10.000 zł. Zatem powódka domagała się zasądzenia kwoty 14.000 zł, która stanowiła różnicę kwoty określonej w umowie (24.000 zł) i kwoty uiszczonej przez E. G. tytułem zaliczki (10.000 zł).

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu w dniu 26 czerwca 2020 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt I Nc 1458/20).

Pismem z dnia 16 lipca 2020 roku pozwany E. G., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wraz z pozwem wzajemnym. Ponadto podniósł zarzut potrącenia wierzytelności powódki w kwocie 14.000 zł z wierzytelnością pozwanego przysługującą mu z tytułu kosztów doprowadzenia dzieła do stanu zgodnego z umową w kwocie 39.053,50 zł, do kwoty 14.000 zł. W związku z tym E. G. wniósł o oddalenie powództwa głównego w całości oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego od powódki na jego rzecz. Natomiast pozwem wzajemnym wniósł o zasądzenie od pozwanej wzajemnej na rzecz powoda wzajemnego kwoty 25.053,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 lipca 2020 roku do dnia zapłaty, oraz zasądzenie od pozwanej wzajemnej na rzecz powoda wzajemnego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany/powód wzajemny podniósł zarzut nienależytego wykonania przez powódkę przedmiotu umowy, prowadzącego do wyrządzenia szkody w majątku pozwanego/powoda wzajemnego. Pozwany/powód wzajemny przedstawił prywatną opinię biegłego, z której wynikało, że całkowity koszt robót naprawczych został oszacowany na kwotę 103.846,24 zł. Pozwany/powód wzajemny wskazał, że podmiot deklarujący gotowość wykonania – M. R. Firma (...) przeprowadził wycenę, według której całkowita wartość niezbędnych robót naprawczych została określona na kwotę 38.500 zł. Powód domagał się tej kwoty powiększonej o koszt sporządzenia kosztorysu naprawczego w wysokości 553,50 zł. Po dokonaniu potrącenia z wierzytelnością powódki głównej w wysokości 14.000 zł pozwany/powód wzajemny domagał się kwoty 25.053,50 zł.

Pismem z dnia 15 października 2021 roku pozwany/powód wzajemny ostatecznie sprecyzował żądanie domagając się zapłaty kwoty 42.739,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 lipca 2020 roku do dnia zapłaty. Uzasadniając swoje stanowisko powołał się na sporządzoną przez (...) Związek (...) opinię z czerwca 2021 roku i przedstawiony w niej kosztorys, z którego wynika, że koszt robót polegających na usunięciu istniejących wad został oszacowany na kwotę 56.186,09 zł. Ostateczna kwota 42.739,59 zł, której domagał się powód jest wynikiem dokonania potrącenia z wierzytelnością powódki w wysokości 14.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 kwietnia 2020 roku E. G. zawarł z Firmą (...) umowę na wykonanie elewacji (termomodernizacji) budynku mieszkalnego w miejscowości S.(...). Prace miały być finansowane m. in. ze środków pochodzących z dotacji przyznanej pozwanemu przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska w ramach programu (...). W ramach umowy z (...) E. G. zobowiązał

się zakończyć przedsięwzięcie do dnia 31 października 2021 roku oraz przedłożyć dokumenty do wypłaty środków do dnia 31 października 2021 roku do Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w K.. Pieniądze z dotacji miały być pozwanemu przelane po zakończeniu inwestycji.

Dowód: bezsporne, a ponadto Umowa z dnia 24 kwietnia 2020 roku (k.7-8), pełnomocnictwo do zawarcia umowy udzielone przez A. J. (k.9), pismo z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w K. (k. 108)

Wykonawca zobowiązał się wykonać elewację budynku zgodnie ze sztuką budowlaną, stosować materiały budowlane zgodnie z wymogami, założeniami projektu. Zgodnie z umową wykonawca ponosił pełną odpowiedzialność materialną za powierzone materiały budowlane, które miały mu zostać przekazane przez E. G. oraz do racjonalnego gospodarowania materiałem zamawiającego, bez kumulacji odpadów budowlanych. Ponadto wykonawca zobowiązał się do utrzymania warunków bezpieczeństwa na terenie budowy, usunięcia w dwustronnie uzgodnionym terminie usterek ujawnionych podczas odbioru oraz uporządkowania terenu budowy i terenu przyległego po zakończeniu prac. Strony umówiły się na wynagrodzenie w kwocie 24.000 zł.

Dowód: bezsporne, a ponadto Umowa z dnia 24 kwietnia 2020 roku (k.7-8), pełnomocnictwo do zawarcia umowy udzielone przez A. J. (k.9)

E. G. wpłacił na poczet przedmiotowej umowy kwotę 10.000 zł tytułem zaliczki. W trakcie trwania prac strony nie zawierały innych umów w jakiegokolwiek formie, w których pozwany/powód wzajemny zrezygnowałby z jakichkolwiek elementów, które standardowo (zgodnie z zasadami sztuki budowlanej) przy tego typu pracach powinny zostać wykonane, w szczególności nie zrezygnował z zamontowania listwy startowej. Początkowo współpraca stron układała się dobrze, jednak pozwany nie chciał zapłacić zaliczki za robociznę. Zaliczka ta została uiszczona po kilku dniach od rozpoczęcia prac. Pod koniec prac pozwany/powód wzajemny wraz z córką K. D. zaczęli zgłaszać pretensje do wykonawców. Dochodziło także do konfliktowych sytuacji pomiędzy M. P. a K. D..

Dowód: zeznania A. J. (protokół z rozprawy z dnia 7 października 2022 roku k.372-373), zeznania E. G. (protokół z rozprawy z dnia 7 października 2022 roku k.373-374), zeznania świadka M. P. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 128-130), zeznania świadka P. P. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 130-131), zeznania świadka K. D. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 131-132), zeznania świadka M. D. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 132-133)

Przed przystąpieniem do pracy wykonawcy poinformowali pozwanego, że ściany budynku są nierówne, co było wynikiem zastosowania przy budowie domu różnych rodzajów materiałów budowlanych (pustaków, cegły). Pracownicy powódki/pozwanej wzajemnej od początku informowali, że przy takim stanie budynku nie da się całkowicie wyrównać ścian budynku. E. G. powiedział, żeby zrobić to „jako tako, tak żeby było to wizualnie.” Pracownicy powódki/pozwanej wzajemnej podjęli działania mające na celu wyrównanie ścian poprzez zastosowanie grubszej warstwy kleju oraz dodatkowej warstwy styropianu o grubości 2 cm. W niektórych miejscach istniały poziome „wybrzuszenia” ścian, które nie mogły być w pełni wyrównane warstwą styropianu i kleju.

Pierwotnie dom pozwanego miał być malowany natryskowo jednym kolorem. W trakcie prac pozwany zażądał nakładania tynku na elewacji z odcieciami w trzech kolorach. Wykonawcy pomalowali także podbitkę wokół domu. Były to prace dodatkowe, za które nie otrzymali jakiegokolwiek wynagrodzenia. Pozwany nie dostarczył pracownikom materiałów ochronnych, folii do okrycia powierzchni przed zabrudzeniem klejem i tynkiem. Na prośbę o folię pozwany przynosił stare prześcieradła i kołdry. Pracownicy A. J. nie zabezpieczyli w sposób należyty folią ochronną balustrad, rynien, rur spustowych i innych powierzchni narażonych na zanieczyszczenie lub zniszczenie podczas prac remontowych. Pozwany/powód wzajemny zgodnie z umową sam dostarczał materiał na wykonanie elewacji. Pracownicy A. J. wskazali pozwanemu firmę, w której może nabyć potrzebny materiał, na co pozwany/powód wzajemny przystał. E. G. przywoził także wodę w beczce ze źródła, gdyż jak twierdził, za wodę z wodociągu musiałby zapłacić.

Dowód: zeznania A. J. (protokół z rozprawy z dnia 7 października 2022 roku k.372-373), zeznania E. G. (protokół z rozprawy z dnia 7 października 2022 roku k.373-374), zeznania świadka M. P. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 128-130), zeznania świadka P. P. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 130-131), zeznania świadka K. D. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 131-132), zeznania świadka M. D. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 132-133), zeznania świadka T. P. (1) (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 133-134)

W trakcie realizacji prac A. J. wydała E. G. dokument in blanco zawierający „Protokół odbioru prac budowlanych”. Pozwany chciał otrzymać ten dokument zaraz po rozpoczęciu prac przez wykonawcę, ale powódka nie zgodziła się go wystawić, gdyż obawiała się, że pozwany nie zapłaci za prace. Dokument ten był potrzebny pozwanemu/powodowi wzajemnemu do rozliczeń w ramach programu „Czyste powietrze”. Pozwany/powód wzajemny po zakończeniu prac odmówił zapłaty pozostałej części wynagrodzenia, z uwagi na nieprawidłowe, jego zdaniem, wykonanie elewacji na budynku. Jednocześnie nie zgłaszał konkretnych zastrzeżeń do wykonania elewacji, jednak odmówił zapłaty za wykonaną pracę. Przy oddaniu prac nie został sporządzony jakikolwiek protokół odbioru. Pozwany nie wzywał wykonawcy do wykonania elewacji zgodnie z umową, ani do usunięcia wad.

Dowód: zeznania A. J. (protokół z rozprawy z dnia 7 października 2022 roku k.372-373), zeznania E. G. (protokół z rozprawy z dnia 7 października 2022 roku k.373-374), zeznania świadka M. P. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 128-130), zeznania świadka P. P. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 130-131), zeznania świadka K. D. (protokół z rozprawy z 19 stycznia 2021 - k. 131-132), protokół odbioru prac budowlanych (k.32#35)

Elewacja na budynku mieszkalnym nr (...) w S. nie została wykonana zgodnie z umową i ma wady. Parapety zostały nieprawidłowo osadzone, nie mają odpowiedniego spadku i nie gwarantują prawidłowego odprowadzenia wody opadowej. Żaden z zamontowanych parapetów nie ma wymaganego według zaleceń (...) minimalnego pięcioprocentowego spadku. Powoduje to niepożądaną sytuację zatrzymywania się wody na powierzchni parapetu podczas opadów. Ponadto zgodnie z zaleceniami parapet powinien być wysunięty poza obrys muru o 3-4 cm aby woda nie skapywała z parapetu po elewacji, natomiast parapety wykonane przez firmę powódki/pozwanej wzajemnej mają wysunięcie od 2,5-4 cm poza obrys muru. Ponadto zatynkowano boczne krawędzie parapetów, nie zamontowano nakładek końcowych pomiędzy krańcami parapetu a ścianami otworu okiennego, co spowodowało wzrost ryzyka uszkodzenia elewacji budynku poprzez rozszerzanie się materiału parapetu pod wpływem temperatury. Ponadto parapety posiadają liczne zarysowania i zabrudzenia. Warstwa cokołowa nie zawiera listwy startowej (cokołowej), która jest standardem przy wykonywaniu ocieplenia i elewacji. Elewacja posiada również niedociągnięcia w postaci odsłoniętych miejsc styropianu w obszarze cokołowej, dolnego ocieplenia balkonów oraz podokapowym. Rynny, rury spustowe oraz balustrady schodów zewnętrznych i tarasu są zabrudzone tynkiem.

Pomiary prostoliniowości elewacji budynku wykazały odchyłki od kilku do około 20 milimetrów (zwłaszcza ściany kondygnacji parteru). Powyższe jest w dużej mierze konsekwencją nierównego podłoża (ścian). Budynek został ocieplony styropianem grubości 12 cm w poziomie ścian kondygnacji parteru, natomiast ściany pierwszego i drugiego piętra styropianem grubości 15 cm. Tynk posiada także przebarwienia oraz miejscowe niejednorodności granulacji. Źródłem powstania tych przebarwień mogło być zarówno zastosowanie niewłaściwej techniki wykonania, jak i słabej jakości zakupionego materiału, a także działanie warunków atmosferycznych. Powyższe nie wpływa jednak na funkcjonalność docieplenia, a jest jedynie wadą estetyczną. Natomiast zastosowanie innych parametrów (grubość, współczynnik przewodzenia ciepła) materiału termoizolacyjnego mogłoby spowodować nieuznanie całości lub części wydatków związanych z ociepleniem ścian zewnętrznych powyżej terenu za koszt kwalifikowany, co miałoby wpływ na wysokość dotacji z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w K..

Dowód: opinia techniczna wykonana przez (...) Związek (...) w K. z czerwca 2021 roku (k.164-212), opinia uzupełniająca z dnia 16 września 2021 roku (k. 248-252), opinia uzupełniająca z 5 października 2021 roku (k.260-262), opinia uzupełniająca z 17 grudnia 2021 roku (k.301-313), opinia uzupełniająca z 11 marca 2022 roku (k.341), przesłuchanie biegłego M. K. (protokół z rozprawy z dnia 14 lipca 2022 roku – k. 363-364), przesłuchanie biegłego J. D. (protokół z rozprawy z dnia 14 lipca 2022 roku – k. 364) dokumentacja zdjęciowa wykonanej elewacji budynku (k. 112-123), pismo technologa z firmy (...) z 22 października 2021 roku (k. 282), pismo technologa z firmy (...) z

20 lutego 2022 roku (k. 282), pismo (...) w K. z 14 grudnia 2021 roku (k. 296-298), częściowo ocena techniczna wykonania termomodernizacji budynku mieszkalnego metodą (...) (k. 37-49), częściowo Przedmiar S. – roboty naprawcze wykonanego docieplenia (k.50-58)

W celu usunięcia powstałych podczas prac termomodernizacyjnych wad należy przeprowadzić następujące prace: zdemontować ocieplenie z warstwy cokołowej na wysokość około 0,5 metra, zamontować listwę startową na całym obwodzie budynku i ponownie wykonać ocieplenie strefy cokołowej styropianem, zakołkować naciągnąć siatkę z klejem oraz położyć tynk strukturalny, zdemontować istniejące parapety i w ich miejsce zamontować nowe z odpowiednim spadkiem, odpowiednim wysunięciem poza krawędź muru oraz założeniem nakładek bocznych. Ponadto należy oczyścić i odmalować zabrudzoną tynkiem balustradę schodów zewnętrznych, a zabrudzone tynkiem odcinki rynien i rur spustowych wymienić na nowe. Miejsce styku ocieplenia ściany i schodów zewnętrznych budynku należy warstwę wypełniającą z zaprawy naciąć a powstałą szczelinę dylatacyjną wypełnić materiałem trwale plastycznym. Niedociągnięcia w postaci odsłoniętych miejsc styropianu w obszarze cokołowej, dolnego ocieplenia balkonów oraz podokapowym należy poprawnie wykonać przy wykonaniu nowej warstwy tynku. Koszt tych prac wynosi – zgodnie z Kosztorysem inwestorskim (...) sporządzonym przez biegłych dla celów niniejszej sprawy - łącznie 10.882,68 zł. Składają się na niego kwoty:

- 2.978,04 zł - roboty rozbiórkowe,
- 3.769,86 zł - remont elewacji w strefie cokołowej,
- 2.741,54 zł - montaż parapetów z blachy powlekanej,
- 1.393,24 zł – oczyszczenie zabrudzeń, wymiana rynien i rur spustowych.

Dowód: opinia techniczna wykonana przez (...) Związek (...) w K. z czerwca 2021 roku (k.164-212), opinia uzupełniająca z dnia 16 września 2021 roku (k. 248-252), opinia uzupełniająca z 5 października 2021 roku (k.260-262), opinia uzupełniająca z 17 grudnia 2021 roku (k.301-313), opinia uzupełniająca z 11 marca 2022 roku (k.341), przesłuchanie biegłego M. K. (protokół z rozprawy z dnia 14 lipca 2022 roku – k. 363-364), przesłuchanie biegłego J. D. (protokół z rozprawy z dnia 14 lipca 2022 roku – k. 364), pismo technologa z firmy (...) z 22 października 2021 roku (k. 282),), pismo technologa z firmy (...) z 20 lutego 2022 roku (k. 282)

Po zakończeniu prac firma (...) wystawiła w dniu 4 czerwca 2020 roku fakturę VAT na kwotę 24.000 zł z adnotacją, że zapłacono zadatek w wysokości 10.000 zł. Następnie wysłała fakturę wraz z wezwaniem do zapłaty kwoty 14.000 zł do E. G., wyznaczając mu termin 3 dni od otrzymania pisma.

Dowód: Faktura z 4 czerwca 2020 roku (k.10), przedsądowe wezwanie do zapłaty (k. 11-14)

Pozwany/powód wzajemny w dniu 24 czerwca 2020 roku skierował do powódki/pozwanej wzajemnej pismo, w którym wezwał ją do zapłaty kwoty 131.108,04 zł w terminie 7 dni od doręczenia wezwania, powołując się na przedłożoną przez siebie ocenę techniczną wykonanych robót oraz kosztorys robót naprawczych. Koszt sporządzenia oceny technicznej i kosztorysu wyniósł 553,50 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 24 czerwca 2020 roku (k.59-64), faktura VAT nr (...) (k.67)

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na dowodach zgromadzonych w aktach sprawy, a w szczególności na dowodzie z opinii technicznej przeprowadzonym przez biegłych z (...) Związku (...), opiniach uzupełniających oraz dowodu z przesłuchania biegłych, w których biegli wypowiedzieli się w sposób wyczerpujący na kierowane do nich zarzuty. W ocenie Sądu opinia jest spójna, rzetelna, fachowa, przeprowadzona zgodnie z aktualnymi zasadami techniki. Kosztorys w niej przedstawiony jest szczegółowy i nie budził zastrzeżeń. Sąd w większości podziela wnioski płynące z opinii, poza zasadnością prac polegających na wymianie i założeniu nowej elewacji, które w świetle pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jawią się jako niecelowe i ekonomicznie nieuzasadnione. Biegli wypowiadający się w sprawie wskazali na brak wiedzy w zakresie istnienia alternatywnych

metod usunięcia wad estetycznych elewacji, wskazując jednocześnie na zasadność wypowiedzenia się co do tej kwestii przez systemodawcę. Sąd wziął także pod uwagę dowód w postaci pisma technologa z firmy (...). W ocenie Sądu informacje tam zawarte są wiarygodne. Firma specjalizuje się w produkcji tynków i dociepleń, a technolog L. G. miał odpowiednią fachową wiedzę i doświadczenie by zająć stanowisko w tej sprawie.

Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować rzetelność dokumentu umowy z 24 kwietnia 2020 roku, zwłaszcza, że jego autentyczność nie była kwestionowana przez strony.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły także zeznania stron oraz świadków. Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom powódki/pozwanej wzajemnej. Zeznania te są częściowo spójne, logiczne, korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd nie dał wiary tym zeznaniom w zakresie w jakim A. J. wskazuje na fakt istnienia umowy ustnej z E. G. o zrezygnowaniu z zamontowania listwy startowej. W ocenie Sądu pozwany/powód wzajemny nie dysponował specjalistyczną wiedzą na temat zastosowania listwy startowej, zatem mało prawdopodobnym jest, by zdecydował się na rezygnację z tego elementu, tym bardziej, że jego koszt wynosi około kilkaset złotych, co przy tak dużej inwestycji nie stanowi znaczącego wydatku. Jednocześnie Sąd uznał za wiarygodne zeznania pozwanego/powoda wzajemnego, w zakresie w jakim E. G. twierdził, że nie miał specjalistycznej wiedzy na temat konieczności zastosowania listwy startowej i nie zrezygnował z jej założenia, bo nie wiedział, że taki materiał budowlany w ogóle istnieje. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że zamontowanie listwy startowej jest standardem, który zabezpiecza elewację od podłoża i zapobiega wchodzeniu gryzoni pomiędzy ścianę, a ocieplenie. Gdyby pozwany/powód wzajemny posiadał taką wiedzę to mało prawdopodobnym jest, że zrezygnowałby z zamontowania tej listwy. Fakt dostarczania materiałów przez pozwanego, co akcentowała powódka, nie jest wystarczającym dowodem na to, że pozwany z tej listwy zrezygnował, gdyż musiałby mieć wiedzę, że taka listwa należy do systemu i powinna być zakupiona. Brak jest jakiegokolwiek dowodu, że wykonawcy polecieli pozwanemu zakup listwy startowej, a pozwany świadomie zrezygnował z jej zakupu. Ponieważ powódka jest podmiotem profesjonalnym, zobowiązanym do wykonania prac zgodnie ze sztuką budowlaną, należało uznać, iż wszystkie odstępstwa winny być wykazane w sposób niebudzący wątpliwości przez powódkę.

W ocenie Sądu zeznania M. P. i P. P. są w zasadniczej części wiarygodne, spójne ze sobą i z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd uznał je za przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych albowiem byli oni wykonawcami spornej elewacji. Sąd nie dał wiary zeznaniom M. P. jedynie w zakresie, w którym stwierdził, że E. G. polecił, by nie montować listwy startowej. Stoi to w sprzeczności z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie.

Zeznania świadków K. D. oraz M. D. potwierdzają ustalenia Sądu w zakresie braku wiedzy pozwanego na temat konieczności zamontowania listwy startowej. Co do wad wykonania elewacji zeznania tych świadków częściowo potwierdza opinia biegłych rzeczoznawców. Co do samych okoliczności wykonywania prac świadkowie podawali okoliczności korzystne dla pozwanego, co jest zrozumiałe z racji stosunków rodzinnych łączących ich z pozwanym. Jednocześnie nie mały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Dowód w postaci zeznań świadka T. P. (2) oraz dowód z dokumentów przez niego sporządzonych: Ocena techniczna wykonania termomodernizacji budynku mieszkalnego metodą (...) oraz Przedmiar S. – roboty naprawcze wykonanego docieplenia okazał się przydatny jedynie w zakresie w jakim wskazywał on na nienależyte wykonanie umowy z dnia 24 kwietnia 2020 roku, co było podstawą dla E. G. do wystąpienia z powództwem wzajemnym. Natomiast przedstawiona tam wycena robót nie stanowiła podstawy do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, jako sprzeczna z kosztorysem przedłożonym przez biegłych sądowych powołanych na potrzeby niniejszego postępowania, któremu Sąd dał wiarę.

Dokument w postaci protokołu odbioru robót budowlanych przedłożony przez pozwanego/powoda wzajemnego jest dowodem jedynie na to, że taki dokument został wydany in blanco przez A. J.. Natomiast wartość dowodowa tego dokumentu jest znikoma z uwagi na to, że jest on niekompletny, brak jest w nim jakichkolwiek wpisów w rubryce „Zakres wykonanych prac”, brak jakichkolwiek uwag, ponadto dokument jest podpisany jedynie przez A. J.. Kwota jaka została tam wpisana - 41.000 zł - nie odpowiada rzeczywistej kwocie przedsięwzięcia oraz kwocie jakiej powódka/

pozwana wzajemna domaga się w niniejszym postępowaniu, a ustalonej w umowie - tj. 24.000 zł pomniejszonej o 10.000 zł zaliczki. Zatem dokument ten nie ma większego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Dokument został sporządzony na potrzeby postępowania przed (...) i rozliczenia dotacji, i jak wynika z wyjaśnień M. P. kwota 41.000 zł wpisana w protokole dotyczy kwot za materiał i robociznę łącznie, z której to kwoty 24.000 zł stanowiła kwota wynikająca z umowy z powódką. Ustalenia takie czynił M. P. z pozwanym, więc E. G. musiał o tym wiedzieć, tym bardziej, że kwota dotacji miała dotyczyć wykonania termomodernizacji, co uwzględniało zarówno koszty materiału, jak i robocizny, przez co kwota dotacji miała być wyższa.

Sąd podzielił co do zasady opinię biegłych (...) Okręgowej Izby (...) w K., którzy szczegółowo wskazali, jakie prace przy wykonywaniu umowy zostały wykonane wadliwie oraz sporządzili kosztorys usunięcia wad. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż biegli w przesłuchaniu przed Sądem wyraźnie podkreślili, że kwestia przebarwień, niejednorodnej granulacji tynku oraz nierówności ścian pozostaje bez wpływu na funkcjonalność termomodernizacji i nie wpływa w żadnym stopniu na funkcję ocieplenia, a jest wadą o charakterze estetycznym. Na zlecenie Sądu biegli sporządzili również kosztorys usunięcia wad w postaci nierówności i przebarwień poprzez zatopienie siatki z włókna szklanego, który ostatecznie nie stał się podstawą ustaleń faktycznych. Kwestia tego co wchodziło w zakres umowy i jakie wady stanowiły nieprawidłowe wykonanie umowy, należała do ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd orzekający i w tym jedynie zakresie opinia biegłych podlegała weryfikacji.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo – w zakresie kwoty 3.117,32 zł, natomiast powództwo wzajemne podlegało oddaleniu w całości.

Poza sporem strony łączyła umowa z dnia 24 kwietnia 2020 roku, która swoim charakterem najbardziej odpowiada definicji umowy o umowy o dzieło. Poprzez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, zaś inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia (art. 647 k.c.). Przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Umowa zawarta między stronami miała zatem charakter mieszany. Ponadto jak wynika z art. 658 k.c. przepisy niniejszego tytułu stosuje się odpowiednio do umowy o wykonanie remontu budynku lub budowli. Do skutków wykonywania przez wykonawcę robót w sposób wadliwy lub sprzeczny z umową, do rękojmi za wady wykonanego obiektu, jak również do uprawnienia inwestora do odstąpienia od umowy przed ukończeniem obiektu stosuje się odpowiednio przepisy o umowie o dzieło (art. 656 k.c.).

Z ustaleń faktycznych wynika, iż wykonawca robót wykonał prace częściowo wadliwie i w sposób sprzeczny z umową z dnia 24 kwietnia 2020 roku. Stosownie do zawartej przez strony umowy powódka/pozwana wzajemna zobowiązana była do wykonania prac objętych umową, pozwany/powód wzajemny natomiast - do zapłaty wynagrodzenia, co miało nastąpić po dokonaniu odbioru prac.

Pomiędzy stronami bezsporny jest fakt zawarcia umowy z dnia 24 kwietnia 2020 roku, przedmiotem której było wykonanie elewacji (termomodernizacji) domu jednorodzinnej. Sporna natomiast jest kwestia jaki był zakres robót, a przede wszystkim, czy strony zgodnie ustaliły, że wykonawca nie jest zobowiązany do montażu listwy startowej. Sporne było także to czy wykonane prace są wadliwe.

Poza sporem jest również, iż strony nie sporządziły kompletnego protokołu odbioru prac, pozwany nie zgłaszał konkretnych wad wykonania elewacji, ani nie wzywał powódki do usunięcia wad, czy też nie żądał obniżenia ceny. Stąd do oceny skutków nieprawidłowego wykonania zobowiązania w niniejszej sprawie będzie miał zastosowanie przepis art. 471 k.c., nie zaś art. 560 k.c. i następne. Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania

lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało częściową niezgodność wykonania termomodernizacji budynku pozwanego z umową zawartą między stronami.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uprawnia do stwierdzenia, że strony umówiły się na montaż systemu ocieplenia bez listwy startowej. Brak jest w tym zakresie jakiegokolwiek dowodu, że pozwany został poinformowany, że taki element systemu winien być zakupiony, a przede wszystkim o konsekwencjach rezygnacji z montażu takiej listwy startowej. Zgodnie z art. 651 k.c. (odpowiednik 634 k.c. przy umowie o dzieło) jeżeli dostarczona przez inwestora dokumentacja, teren budowy, maszyny lub urządzenia nie nadają się do prawidłowego wykonania robót albo jeżeli zajdą inne okoliczności, które mogą przeszkodzić prawidłowemu wykonaniu robót, wykonawca powinien niezwłocznie zawiadomić o tym inwestora. Na podstawie art. 651 k.c. wykonawca ma obowiązek niezwłocznego uprzedzenia inwestora, że wykonanie robót według jego wskazówek będzie miało negatywne konsekwencje. Wykonawca dopełni obowiązku przewidzianego w art. 651 k.c., jeżeli niezwłocznie uprzedzi inwestora o jakimkolwiek ujemnym następstwie wykonania robót według jego wskazówek, np. w postaci naruszenia projektu, zasad sztuki budowlanej, wadliwego funkcjonowania budynku (wyrok SA w Białymstoku z 26.11.2014 r., I ACa 547/14, LEX nr 1566935). Biorąc pod uwagę wyniki postępowania dowodowego, a w szczególności opinię biegłych, należało przyjąć, że zamontowanie listwy startowej jest standardem przy tego typu pracach. Świadczą o tym nawet zeznania jednego z wykonawców spornej elewacji - M. P., który przesłuchany w charakterze świadka zeznał, że zawsze w innych pracach standardem było montowanie listwy startowej. Listwa startowa jest elementem pełniącym funkcje zabezpieczające ścianę przed możliwością wejścia pomiędzy ścianę a ocieplenie owadów czy gryzoni. W ocenie Sądu, pomimo dostrzegalnego nastawienia pozwanego do oszczędnego wykonania prac, co akcentowała powódka i świadkowie przez nią wskazani, mało prawdopodobnym jest, że E. G. zrezygnowałaby z montażu tak ważnego elementu systemu, dla oszczędności rzędu kilkuset złotych, mając świadomość, że brak tej listwy może spowodować szkody wymagające demontażu całego ocieplenia i wykonywania ponownie całej termomodernizacji. Jak wynika z zeznań E. G., pozwany nie miał wiedzy specjalistycznej w tym zakresie, stąd niewiarygodnym jest by nakazał pracownikom A. J., aby zrezygnowali z zamontowania tego elementu. Powódka/pozwana wzajemna nie wykazała, by doszło do wiążących ustaleń między stronami w tym zakresie. Skoro bowiem listwa startowa jest elementem całego systemu ocieplenia ściany, a na taką usługę strony się umówiły, to fakt rezygnacji przez zamawiającego z jakiegoś elementu systemu ocieplenia winien być wyraźnie wskazany w umowie, bądź zawartym do niej aneksie. Powódka, jako podmiot profesjonalny, winna wykazać, że pozwany zrezygnował z elementu docieplenia takiego jak listwa startowa. W ocenie Sądu, powódka nie sprostала temu obowiązkowi. Nawet gdyby przyjąć, iż pozwany polecił wykonawcy aby nie montował listwy startowej, brak jest jakiegokolwiek dowodu na spełnienie obowiązku informacyjnego z art. 651 k.c.- poinformowania pozwanego o konsekwencjach takiej decyzji, co było konieczne dla ustalenia, że powódka zwolniła się z odpowiedzialności za szkodę w tym zakresie.

Zatem Sąd przyjął, że wiążąca jest w tym zakresie umowa pisemna z 24 kwietnia 2020 roku, w której powódka/pozwana wzajemna zobowiązała się wykonać elewację budynku zgodnie ze sztuką budowlaną, stosować materiały budowlane zgodnie z wymogami, założeniami projektu, przez co należy rozumieć także montaż listwy startowej. Jak wnika z opinii biegłego sądowego M. K., aby założyć listwę startową należy usunąć wykonane ocieplenie i wyprawę tynkarską do wysokości 50 cm, następnie przykleić listwę startową i uzupełnić to materiałem izolacyjnym

i od nowa zakołkować, naciągnąć klej na siatkę i nałożyć tynk. Koszt tych prac zarówno rozbiórkowych jak i naprawczych wyniósł zgodnie ze sporządzonym kosztorysem – **6.747,90 złotych, w tym 2.978,04 zł - roboty rozbiórkowe i 3.769,86 zł - remont elewacji w strefie cokołowej.** Przy wyliczeniach kosztu prac rozbiórkowych zmodyfikowano pozycję nr 1.1 (pozycja przygotowanie podłoża pod docieplenie metodą lekką – mokrą, oczyszczenie mechaniczne i zmycie) (k. 189) gdzie w miejsce przyjętej ilości metrów 395,5 m2 dotyczących rozbiórki całej elewacji, obliczono koszt przygotowania do usunięcia jedynie części cokołowej o powierzchni łącznej 20,23 m2 obliczonej jako suma ilości styropianu użytego na naprawy części cokołowej o grubości 15 i 12 cm opisanych w pozycji 2.4 i 2.5 kosztorysu. Stąd w pozycji 1.1 ujęto koszt 114,90 zł (20,23 m2 razy 5,68 zł (cena jednostkowa z kosztorysu). Pozostałe kwoty z kosztorysu pozostawiono bez zmian jako zasadne do wykonania w ramach prac rozbiórkowych. Zatem w ramach kosztów bezpośrednich w poz. 1 Roboty rozbiórkowe ujęto kwoty: poz. 1.1 - 114,90 zł, poz. 1.2 – 230,85 zł, poz. 1.3 – 164,27 zł, poz. 1.4 365,41 zł, poz. 1.5 72,12 zł, poz. 1.6 377,39, poz. 1.7 -185,53 zł. Łącznie w pozycji 1 Roboty rozbiórkowe w kosztach bezpośrednich zaliczono 1501,47 zł. Do tego dochodzą koszty pośrednie oraz zysk, które w pierwotnym kosztorysie wynoszą 0,8365 kosztów bezpośrednich (3633,83 zł /3039,89 zł gdzie 2382,99 zł to koszty pośrednie –robocizna oraz 656,90 zł zysk). Stąd odnosząc ten sam stosunek do wyliczonych kosztów bezpośrednich otrzymujemy kwotę 1255,98 zł kosztów pośrednich oraz zysku (1501,47 zł razy 0,8365). Zatem łącznie koszt prac rozbiórkowych do rozliczenia wyniósł 2757,45 zł netto plus 8% Vat -220,59 zł. Łącznie daje to kwotę **2978,04 zł** pełnego kosztu prac rozbiórkowych z pozycji 1 kosztorysu.

Kolejną sporną kwestią jest powstanie zabrudzeń i zanieczyszczeń na balustradzie i rynnach. Powódka twierdziła, że skoro pozwany dostarczał materiały budowlane to pozwany winien dostarczyć folię ochronną do zabezpieczenia powierzchni przed zachlapaniem klejem, tynkiem. Poza sporem jest, iż powierzchnie kostki, parapety, rynny nie były zabezpieczone w prawidłowy sposób, w wyniku czego powstały zanieczyszczenia, zarysowania i uszkodzenia tych powłok. Firma powódki, zgodnie z umową, zobowiązana była do uporządkowania terenu budowy i terenu przyległego po zakończeniu prac. Zatem na podstawie umowy na powódce/pozwanej wzajemnej ciąży obowiązek wyrównania szkody powstałej w wyniku prac polegających na oczyszczeniu zabrudzeń, wymianie rynien i rur spustowych. Koszt tych prac zgodnie z kosztorysem wyniósłby 1393,24 zł (pozycja w kosztorysie 5 Oczyszczenie zabrudzeń, wymiana rynien i rur spustowych).

Wyniki postępowania dowodowego wskazują również jednoznacznie na nieprawidłowy montaż oraz liczne uszkodzenia parapetów. Żaden z zamontowanych parapetów nie ma wymaganego według zaleceń (...) minimalnego pięcioprocentowego spadku. Ponadto zgodnie z zaleceniami parapet powinien być wysunięty poza obrys muru o 3-4 cm aby woda nie skapywała z parapetu po elewacji, natomiast parapety wykonane przez firmę powódki/pozwanej wzajemnej mają wysunięcie od 2,5-4 cm poza obrys muru. Ponadto zatynkowano boczne krawędzie parapetów, nie zamontowano nakładek końcowych pomiędzy krańcami parapetu a ścianami otworu okiennego, co spowodowało wzrost ryzyka uszkodzenia elewacji budynku poprzez rozszerzanie się materiału parapetu pod wpływem temperatury. Parapety posiadają także liczne zarysowania i zabrudzenia. Zgodnie z opinią biegłych, aby poprawić osadzenie parapetów konieczne są prace polegające zdemontowaniu i ponownym osadzeniu nowych parapetów z blachy powlekaniej. Koszt tych prac zgodnie z kosztorysem wyniósłby 2741,54 zł (pozycja 3 montaż parapetów z blachy powlekaniej).

Wreszcie sporna pomiędzy stronami była ocena wadliwości stwierdzonych nierówności ścian oraz zabrudzeń elewacji. W ocenie Sądu należało przyjąć, iż, biorąc pod uwagę pierwotną nierówność ścian w pionie oraz poziome wybrzuszenia ścian, o czym wykonawca informował pozwanego E. G., nie było możliwości wykonania docieplenia i wyprawy tynkarskiej i uzyskania prostoliniowości ściany wyłącznie za pomocą styropianu i kleju oraz wyprawy tynkarskiej bez wcześniejszego tynkowania i wyrównywania ścian przez inną ekipę. O tym pozwany został przez M. P. poinformowany i zgodził się wskazując, że wie, że ściany są krzywe i żeby wykonawcy „robili jako tako, żeby było wizualnie”. Jak już wcześniej cytowano, zgodnie z art. 651 k.c. inwestor musi być poinformowany o przeszkodach w prawidłowej realizacji umowy oraz o konsekwencjach, jakie się z nimi wiążą. W ocenie Sądu, w przypadku braku prostoliniowości ścian od

początku pozwany był informowany o tym, że pełnej prostoliniowości nie da się uzyskać przy pierwotnie nierówno wybudowanych ścianach budynku. Stąd nie ma podstaw do przyjęcia, że powódka ponosi odpowiedzialność w tym zakresie za wadliwe wykonanie prac, skoro pozwany został pierwotnie uprzedzony o tym, iż prac w takich warunkach obiektu nie da się wykonać prawidłowo, a pozwany na takie wykonanie prac przystał.

Z kolei w zakresie istnienia przebarwień i niejednorodnej granulacji tynku, brak jest jednoznacznej odpowiedzi na pytanie o powód ich powstania. Biegły M. K. w opinii uzupełniającej (k. 251) wskazał, iż przebarwienia tynku mogły powstać wskutek słabej jakości zakupionego materiału, lub wpływu warunków atmosferycznych. W tym zakresie biegły wskazał, iż bez przeprowadzenia odpowiednich badań laboratoryjnych nie jest możliwe jednoznaczne wskazanie przyczyny powstania przebarwień i niejednorodnej granulacji tynku – która może zarówno wadą samego tynku, jak i jego położenia. Pozwany w tym zakresie nie złożył żadnego wniosku dowodowego zatem brak jest podstaw do ustalenia, że to powódka ponosi odpowiedzialność za wadę w postaci przebarwień i niejednorodności tynku na elewacji domu pozwanego. Zgodnie z art. 638 § 1 k.c. do odpowiedzialności za wady działa stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie jest wyłączona, jeżeli wada dzieła powstała z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym przez zamawiającego.

Na marginesie jedynie wskazać należy, iż nie jest to na tyle istotna wada, żeby istniała potrzeba ponownego wykonania elewacji poprzez ponowne założenie siatki z klejem i wykonanie ponownie wyprawy tynkarskiej na całej powierzchni ścian. Powyższe jest wydatkiem niecelowym i nieuzasadnionym ekonomicznie albowiem jego koszt przewyższałby koszt samego remontu. Jak wynika z opinii ustnej biegłego M. K. (podczas przesłuchania na rozprawie z dnia 14 lipca 2022 roku) nierówności elewacji i miejscowe przebarwienia tynku nie wpływają na funkcjonalność wykonanego ocieplenia budynku. Według technologa z firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., będącej producentem zastosowanych tynków, metoda usunięcia wskazanych wad spowoduje ponadnormatywne obciążenie systemu, wynoszące około 6,5 kg na 1m³. Potwierdził on również, że elewacja wykonana przez firmę powódki/pozwaną wzajemnej spełnia swoją funkcję w zakresie docieplenia. Co warte podkreślenia, zastosowanie innych parametrów materiału termoizolacyjnego mogłoby doprowadzić do nieuznania za kwalifikowany w całości lub w części wydatków związanych z ociepleniem ścian zewnętrznych powyżej terenu, co wpłynęłoby na wysokość przyznanej dotacji w ramach programu „Czyste powietrze”.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości poniesionej przez E. G. szkody sąd pominął pozycje znajdujące się pod punktem 4. Elewacja – siatka i tynk silikonowy zawarte w Kosztorysie inwestorskim (...) sporządzonym na potrzeby niniejszego postępowania przez biegłych. Wartość brutto tego elementu wynosiła 32.794,17 zł. Mając to na uwadze, należało także zmodyfikować kwotę wynikającą z punktu 1. Roboty rozbiórkowe zawartego w wymienionym Kosztorysie, co opisano we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia.

Mając na uwadze powyższe, łączny koszt prac celowych do usunięcia powstałych wad i naprawienia szkody wyrządzonej działaniem firmy należącej do powódki/pozwaną wzajemnej wynosi 10.882,68 zł. Składają się na niego kwoty:

- 2.978,04 zł - roboty rozbiórkowe,
- 3.769,86 zł - remont elewacji w strefie cokołowej,
- 2.741,54 zł - montaż parapetów z blachy powlekaniej,
- 1.393,24 zł – oczyszczenie zabrudzeń, wymiana rynien i rur spustowych.

Jest to koszt doprowadzenia obiektu do stanu zgodnego z umową, za co odpowiedzialność ponosi powódka, a jej odpowiedzialność kształtuje się na podstawie art. 471 k.c. .

Sąd miał na uwadze, że pismem zawierającym sprzeciw od nakazu zapłaty i pozew wzajemny z dnia 16 lipca 2020 roku pozwany złożył powódce materialnoprawne oświadczenie o potrąceniu. Powódka nie przeczyła jego otrzymaniu. Jak stanowi art. 498 § 1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Zgodnie natomiast z § 2 tegoż przepisu skutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Zdaniem Sądu oświadczenie pozwanego/powoda wzajemnego z dnia 16 lipca 2020 r. o potrąceniu mogło być skuteczne jedynie do wysokości 10.882,68 zł. E. G. jest dłużnikiem A. J. na kwotę 14.000 zł wynikającej z zawartej między stronami umowy. Z kolei A. J. jest dłużnikiem E. G. na kwotę 10.882,68 zł wynikającą ze szkody poniesionej przez niego na skutek niewłaściwego wykonania umowy przez powódkę/pozwaną wzajemną. Zatem po stronie pozwanego/powoda wzajemnego do zapłaty pozostaje kwota 3.117,32 zł. W tak skonstruowanych żądaniach pozwu głównego oraz pozwu wzajemnego, uwzględnienie w jakiegokolwiek części powództwa głównego powodowało niezasadność w całości powództwa wzajemnego, a w konsekwencji jego oddalenie.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku zasądził kwotę 3.177,32 zł od E. G. na rzecz A. J.. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. przyjmując za datę początkową ich naliczania dzień 21 czerwca 2020 roku jako dzień wniesienia pozwu. W pkt II wyroku w pozostałym zakresie powództwo główne jako niewykazane ponad kwotę 3.117,32 zł zostało oddalone.

W pkt III wyroku powództwo wzajemne E. G. podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach postępowania zarówno w zakresie roszczenia głównego jak i wzajemnego Sąd orzekł na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 i 3 k.p.c.), w punkcie IV (powództwo główne) oraz w pkt V (powództwo wzajemne).

W odniesieniu do kosztów powództwa głównego, Sąd zasądził od powódki/pozwanej wzajemnej na rzecz pozwanego/powoda wzajemnego kwotę 1860,52 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Powódka wygrała powództwo główne w około 22% (zasądzono 3.177,32 zł spośród żądanych 14.000 zł). Na koszty poniesione przez powódkę w wysokości 4.367 zł składają się: 750 zł – tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17 zł – tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 3600 zł – tytułem wynagrodzenia pełnomocnika – ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokacie (Dz.U. 2015 poz. 1800 ze zm.). Z kolei na koszty poniesione przez pozwanego w wysokości 3617 zł złożyły się: 17 zł – tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 3600 zł – tytułem wynagrodzenia pełnomocnika – ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokacie. Biorąc pod uwagę wynik sprawy pozwany winien zwrócić 22% z kosztów poniesionych przez powódkę – to jest 960,74 zł, z kolei powódka winna zwrócić 78% kosztów poniesionych przez pozwanego – to jest 2 821,26 zł. Po wzajemnym potrąceniu tych kwot, powódce pozostaje do zwrotu na rzecz pozwanego kwota 1860,52 zł.

Odnosząc się natomiast do kosztów powództwa wzajemnego, powoda wzajemnego E. G., jako stronę w całości przegrywającą sprawę obciąża zwrot całości kosztów poniesionych przez pozwaną wzajemną A. J.. Na koszty poniesione przez pozwaną wzajemną w wysokości 3617 zł złożyły się: 17 zł – tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 3600 zł – tytułem wynagrodzenia pełnomocnika – ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokacie.

W pkt VI i VII Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1125) orzekł o ponoszeniu przez strony wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Nowym Sączu w łącznej wysokości 7365,24 zł – na opinie biegłych sądowych. Sporządzona opinia miała istotne znaczenie zarówno w odniesieniu do powództwa głównego jak i powództwa wzajemnego. Dlatego rozdzielając między strony obowiązek uiszczenia tych wydatków Sąd wziął pod uwagę zbiorczo wyniki tych dwóch postępowań. Łączna wartość przedmiotu sporu w powództwie głównym jak

i wzajemnych wynosiła 56.186,09 zł. Roszczenie powoda okazało się ostatecznie zasadne w wysokości 10.882,68 zł to jest w około 19% (o tyle zostało skutecznie potrącone roszczenie powódki z powództwa głównego). Natomiast w pozostałej części to jest około 81% wygrała powódka ponieważ uwzględniono jej roszczenie główne w wysokości 3.117,32 zł oraz nie uwzględniono powództwa wzajemnego E. G. w wysokości 42.739,59 zł. Mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik procesu Sąd nakazał ściągnąć od stron na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nowym Sączu odpowiednio kwoty 1400 zł (19% całości) od A. J. oraz 5965,24 zł (81% całości) od E. G..

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji

ZARZĄDZENIE

1. odnotować
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom storn
3. kal. 14 dni